

Sjónvarpið kemur fyrr ella seinni — vit mugu búgva okkum út til at taka ímóti

Tað eru longu fleiri sjónvarpsmóttakarar í Føroyum, og fyrr ella seinni verður spurningurin um stovnsetan av eimum føroyskum sjónvarpi aktuallur. Vit verða kanska noydd til tað. Men hvussu skulu vit so bera okkum at?

Hetta var ein av teimum mongu spurningunum, sum vóru frammi í orðaskiftinum á almenna fundinum um sjónvarp, sum Ungmannafelagið Skansa-

Jógvan Sundstein var fundarstjóri

stova í Havn skipaði fyri í Læraraskúlahøllini týskvöldið. Eini 500 fólk vóru á fundi. Eitt panel legði fyri til orðaskifti um málið. Í panelinum sótu Dánjal Pauli Danielsen, landsstýrismaður, Jógvan Arge, útvarpsmaður, Henry Andreassen, trúboðari, Árni C. Joensen, radiomekanikari, Hermann Jacobsen, blaðstjóri, og Torbjørn Poulsen, teknikkari.

Ikki fingið tingviðgerð

Dánjal Pauli Danielsen, landsstýrismaður, segði í innleggi sínum, at hann var fyri at stovnseta eitt føroyskt sjónvarp, sum skal røkka um alt landið. Hann upplýsti, at í 1968 var eitt uppskot fyri á tingi um stovnseting av sjónvarpi, men málið fall. Í 1970 setti tingið eina nevnd til at kanna sjónvarpsmálið, og í 1973 hevði nevndin skrivað álit, har tað varð mælt til at seta á stovn sjónvarp. Tver motiveringar hjá nevndini fyri tilmálinum vóru, at sjónvarp í grannalondum okkara

Tann seinasta tekniska kanningin vísir, at eitt sjónvarp, sum kann siggjast um alt landið, fer at kosta einar 10–12 milj. kr. Kanningin var liðug í fjør, og tingið hevur ikki viðgjørt álitid enn

hava roynst sum ein týðandi táttur í gerandislívinum og eisini sum undirvísingaramboð.

Dánjal Pauli Danielsen greiddi frá, at tingið helt ikki málið vera nóg fullfíggið framvegis, og varð tí ein nýggj nevnd sett til at gea tekniskar kanningar. Henda nevndin læt álit frá sær í 1974, og tingið hevur ikki viðgjørt tað enn. Í hesum álitinum verður skotið upp á eina samlaða upphædd upp á 10–12 milj. kr. Dánjal Pauli Danielsen segði, at tað einasta, sum fekk hann at ivast í málinum, var kostnaður-

at hava hesa áskoðan og vísti á, at enn hava politikkararnir ikki tikið støðu í málinum. Jógvan Arge segði, at tær teknisku kanningarar í einum máli sum hesum eru ikki avgerandi, men kunnu brúkast sum eitt grundarlag. Hann setti fram triggjar ivasurningar í málinum: Fer sjónvarpið at gagna samfelagnum, verða vit ment at seta tað á stovn, og er nakar tørvur á einum sjónvarpi í Føroyum.

Jógvan Arge segði, at um tann fyrsta spurningin kann kjakast nógv. Hann nevndi, at

Jógvan Arge segði seg óttast serliga fyri teimum figgarliga trøngu móguleikunum, sum eitt sjónvarp í Føroyum kann fara at fáa, og um sendingarnar tí ikki verða hareftir. Í hesum sambandi minti hann á, at tað eru nógv mentanartiltøk sett á stovn í landinum, men sum ikki hava fingið umstøður at virka undir bæði so og so. Um tøvinn segði Jógvan Arge, at hann er ikki beinleiðis konstataraður, og hann spurdi, hvaðani tørvurin stavar.

— Er hann runnin úr fólk-

Panelið. Her er tað Henry Andreassen, sum hevur orðið. Hann var ímóti føroyskum sjónvarpi

in. Hinvegin helt hann, at vit fyrr ella seinni verða noydd at seta eitt sjónvarp á stovn.

Miðvísir politikkur

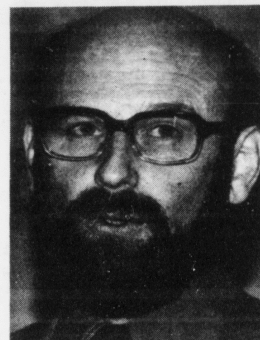
Jógvan Arge, útvarpsmaður, segði, at hann hevði ónga støðu tikið í málinum. Til tess var tað ov illa lýst, helt hann. Hann hlet ikki, at hann var einsamallur um

eitt argument fyri sjónvarpi er, at tað kann senda upplýsandi tilfar, vera ein liður í undirvísingini og kann virka sum ein stovnur við undirhaldi fyri teimum, sum ikki hava stórar móguleikar á hesum øki. Hann vísti eisini á, at eitt óheppið árin er, at fólk gerast nærur narkomanar av sita og gløða í eitt sjónvarp.

inum, so verður neyðugt við einum miðvisum politikki á hesum øki. Ein slíkan politikkur hava vit einki sæð til enn, segði Jógvan Arge.

Tað glúpska eygað

Henry Andreassen, trúboðari, segði seg vera ímóti sjónvarpi av fyra grundum: peningaligum,

Torbjørn Poulsen: — Teknisku kanningarar higartil vísa, at tað verður bert gjørligt at senda úr einum studio í Havn

siðmenningarligum, tjóðskaparligum og kristnum grundum. Hann helt ikki, at tøluni, sum nevndin kom við í fjør, haldast dag, og nevndi, at í Grønlandi verður mettt, at eitt sjónvarp har kostar 44 milj. kr. umframt 4 milj. kr. í rakstri. Tilsvarandi tøluni, sum hava verið nevnd í Føroyum, eru 10 milj. kr. og 2,1 milj. kr. Henry Andreassen segði, at tað kann fara at kosta landinum dýrt, tá fólk fer at keypa sjónvarpstól í útlöndinum. Hann nevndi, at talan kann fara at verða um 50–75 milj. kr., sum fara av landinum, um hvørt húski skal hava lit-sjónvarpstól.

Henry Andreassen segði, at sjónvarpi aðrastaðni verður kallað tað glúpska eygað. Kanningar eru gjørdar, sum vísa, hvussu stóra ávirkan tað hevur átrúnarliga, familjuliga og á umhvørvið. Ein kanning í Bretlandi vísir t. d., at har situr eitt miðalbarn 22.000 tímar framman fyri sjónvarpinum, meðan ein tilsvarandi kanning í USA vísir, at har hevur barnið sitið 10.000 tímar á skúlabeinki og 20.000 tímar framman fyri sjónvarpinum. Ein kanning av 70 ára gomlum fólki í USA vísir, at tey í 9 ár av lívi teirra hava gløtt í sjónvarpskassan, segði Henry Andreassen.

Hann segði, at siðarvurin hjá okkum, um vit fáa sjónvarp, verður lagaður eftir tí, sum kemur uttanefir, og at móðurmálið fer av lagi. Hann segði, at tað eisini fer at skunda undir blaðdeyðan. Um politikkararnar segði hann, at teirra uppgáva verður at spæla sjónleik og á tann hátt vinna sær atkvøður.